

ντίρλα

ντίρλα, η, ουσ. [;], το μεγάλο μεθύσι: «ήταν πολύ μεθυσμένος; -Ντίρλα, σου λέω!»·

- *γίνομαι ντίρλα*, μεθώ υπερβολικά από ποτό ή ναρκωτικό, δεν ξέρω τι μου γίνεται από το μεθύσι: «πήγαμε να πιούμε ένα ποτηράκι, αλλά κέρνα ο ένας, κέρνα ο άλλος, στο τέλος γίναμε ντίρλα». Για συνών. βλ. φρ. *γίνομαι φέσι*, λ. [φέσι](#)·

- *είμαι ντίρλα*, είμαι πολύ μεθυσμένος από ποτό ή ναρκωτικό, δεν ξέρω τι μου γίνεται από το μεθύσι: «σε παρακαλώ, πήγαινε με μέχρι το σπίτι, γιατί είμαι ντίρλα και δεν μπορώ να πάρω τα πόδια μου». Για συνών. βλ. φρ. *είμαι φέσι*, λ. [φέσι](#)·

- *τον κάνω ντίρλα*, τον μεθώ υπερβολικά με ποτό ή ναρκωτικό, τον κάνω να μην ξέρει τι του γίνεται από το μεθύσι: «έλεγε πως αντέχει το ποτό, αλλά με τα πρώτα ποτηράκια που τον κέρασα, τον έκανα ντίρλα». Για συνών. βλ. φρ. *τον κάνω φέσι*, λ. [φέσι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας